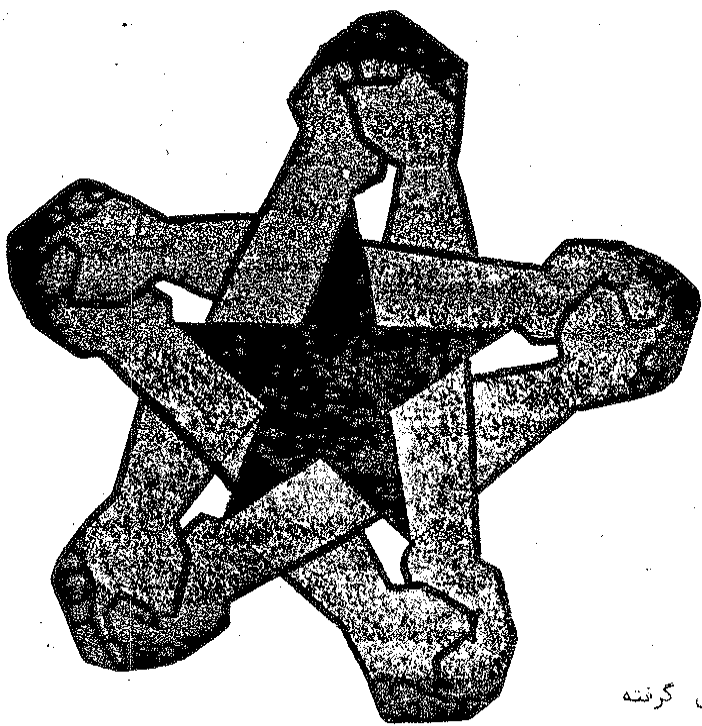

پنجشنبه ۱۱ اردیبهشت ۵۹ قیمت ۵ ریال سازمان چریکهای فدائی خلق ایران

جنبش کارگری ایران و اول ماه مه

از روز اول ماه مه ۱۸۸۶ تاکنون ۸۴ سال می‌گذرد و طبقه کارگر جهان هر ساله در هر کجا که هست، چنانچه توانسته است این روز را با شکوه هرچه بیشتر جشن می‌گیرد و در این روز خواسته‌های خود را مطرح و همبستگی جهانی خود را به نمایش می‌گذارد. درست در نقطه مقابل سرمایه‌داری

آسانی بلکه با مبارزات قهرمانانه و خونین خود به سرمایه‌داران تحمیل نموده و آنها را مجبور کرده‌است که این روز را به عنوان روز تعطیل عمومی کار و جشن همبستگی کارگران برسمیت بشناسند و هم‌اکنون در سراسر جهان روز اول ماه مه به عنوان روز جهانی کارگر به رسمیت شناخته

شده و جشن گرفته می‌شود. روز اول ماه مه تنها روز جشن و سرور کارگران سراسر جهان نیست، ایده درخشان اول ماه مه عبارتست از اقدام مستقل توده‌های کارگر و بیان همبستگی طبقاتی کارگران سراسر جهان برگزاری اول ماه مه توسط کارگران سراسر جهان، قدرت و احساس

کارگری شوند. در ۸۴ سالی که از پایه - گذاری این روز می‌گذرد، کارگران جهان این روز را به اعلام خواسته‌های خود و آغاز مبارزه برای کسب آن تبدیل کرده‌اند. بقیه در صفحه ۲

جهانی کارگران را به نمایش گذاشته و اعلام می‌دارد. به این دلیل سرمایه‌داران سراسر جهان از این روز وحشت دارند و در سراسر جهان می‌کوشند مانع از تحلیلی همبستگی جهانی

اول ماه مه ۱۳۵۹

امسال عطر خون سرخ دانشجویان جشن کارگران را شکوهی خاص بخشیده است

جشن اول ماه مه، روز همبستگی کارگران جهان را در شرایطی برگزار می‌کنیم که سرکوب مردم کردستان انعام بسیار وحشیانه‌ای به خود گرفته است. ارتش و پاسداران تنها در شهر سنجندج نیکی از شهر را ویران کرده‌اند. اجساد زنان، مردان و کودکان در سطح شهر پراکنده است و فضای شهر در نتیجه تلاشی اجساد، متعفن است. اول ماه مه، روز همبستگی کارگران جهان را در شرایطی برگزار می‌کنیم که جنبش انقلابی دانشجویی، با تهاجم سراسری روبرو شده است. سینه دهها دانشجوی کارگر کمونیست در تهران، رشت، اهواز و... آماج گلوله‌های پاسداران شده است.

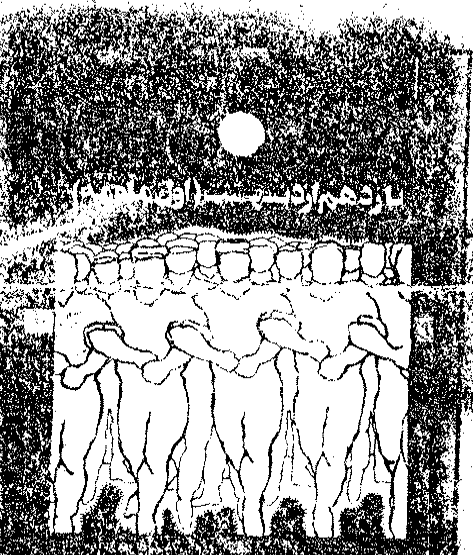
اول ماه مه، روز همبستگی کارگران جهان را در شرایطی برگزار می‌کنیم که جنبش انقلابی دانشجویی که جزئی از جنبش کمونیستی ایران است با درهم آمیختن خون سرخ خود با خون کارگران پیشرو ایران، میثاق نوینی را با طبقه کارگر ایران بنیان نهاده است.

بدون تردید این پیوند اهمیت تاریخی کسب خواهد کرد چه رشد جنبش انقلابی دانشجویی که حامل ایدئولوژی طبقه کارگر (سوسیالیسم علمی) است، دقیقاً به همین دلیل نمی‌توانست موضوع وحشت و دشمنی طبقه سرمایه‌دار ایران و حامیان آنان قرار نگیرد. تا آنجا که به دستور دشمنان طبقه کارگر، کشتار در دانشگاه‌های کشور با چنان ابعادی سازمان داده می‌شود که در طول تاریخ جنبش دانشجویی ایران سابقه نداشته است.

مبارزه طبقه کارگر، این طبقه تا به آخر انقلابی هنوز در آن چنان سطحی نیست که قاطعانه مهر دمکراتیسم انقلابی خود را بر پیشانی جنبش بزند. در چنین شرایطی جنبش انقلابی دانشجویی ایران که به شهادت تاریخ خود همواره بطور قاطع از حقوق زحمتکشان دفاع کرده و برای کسب حقوق دمکراتیک و آزادی‌های سیاسی مبارزی پیگیر بوده است، نقش و اهمیتی فوق‌العاده می‌یابد.

جنبش انقلابی دانشجویی ایران، با دفاع از دستاوردهای قیام شکوهمند ۲۲ بهمن، با مبارزه و مقاومت حماسه‌آفرین در مقابل سیاست‌های ارتجاعی که خواهان نابودی حقوق دمکراتیک و آزادی‌های سیاسی است، در حقیقت به تعهد انقلابی خود در زمینه پیوند آگاهی سوسیالیستی با جنبش کارگری عمل می‌کند چه وجود شرایط دمکراتیک و حفظ آزادی‌های سیاسی برای تشکیل آگاهانه طبقه کارگر ایران بسیار ضروری است. بقیه در صفحه ۲

اندر ناسیونال

برخیز ای داغ لعنت خورده
دنیای فقر و بندگی
شوریده خاطر ما را برده
به جنگ مرگ و زندگی
باید از ریشه براندازیم
گفته جهان، جبهه بند
آنگه نوین جهانی سازیم
هیچ بودگان هر چیز گردند
روز قطعی جدال است
آخرین رزم ما
انتر ناسیونال است
نجات انسان‌ها
بر ما نبخشد فتح و شادی
... نه شاه نه قهرمان
با دست خود گیریم آزادی
در پیگاه‌های بی آمان

تا ظلم از عالم بربویم
نعمت خود را آریم به دست
دمیم آتش را و یگویم
تا وقتی آهن گرم است

روز قطعی جدال است
آخرین رزم ما
انتر ناسیونال است
نجات انسان‌ها
تنها ما توده جهانییم
اردوی بی شمار کم
داریم حقوق جهان بانی
نه که خونخواران غدار
غرد وقتی بری مرگ است
بر رهزنان و درخیمان
پوما سراسر عالم تانی
خوردند نور آشکار
روز قطعی جدال است
آخرین رزم ما
انتر ناسیونال است
نجات انسان‌ها

در صفحات دیگر:

خاطراتی از بزرگداشت
اول ماه مه در زندان‌های شاه
در صفحه ۴

خاطره اعتصاب خونین نفتگران
در هفتم اردیبهشت ۱۳۳۰ گرامی باد
در صفحه ۴

در اسناد اول ماه مه (سال ۱۳۵۰)
چگونه مبارزات کارگران مبارز جهان چیت،
بچون کشیده شد؟
در صفحه ۳

اول ماه مه (بزرگداشت) جنبش کارگران سراسر جهان، کارگران سراسر جهان
سازمان چریکهای فدائی خلق ایران

پیش بسوی تشکیل حزب طبقه کارگر

خاطراتی از بزرگداشت اول ماه مه در زندان های شاه

برگزاری شکوهمند روز اول ماه مه در سال گذشته

سال گذشته، روز اول ماه مه، روز همبستگی کارگران جهان، باشکوه خاصی برگزار شد. کارگران و زحمتکشان در شهرهای مختلف ایران بعد از سالها تحمل فشار اختناق و دیکتاتوری، مراسم اول ماه مه را با راهپیماییها و نمایشات شورانگیز خود، برگزار کردند.

طبقه کارگر ایران در این روز، قدرت توفنده و تاریخساز خویش را به نمایش گذاشت. نمایش باشکوه اول ماه مه و راهپیماییهای کارگران و زحمتکشان میهنمان، در سراسر ایران، باردیگر لزوم تشکیل سازمان سیاسی و مستقل این طبقه تا به آخر انقلابی را به وضوح نشان داد. اهمیت تشکیل گردان رهبری طبقه کارگر را بیش از پیش در دستور کار انقلابیون کمونیست قرار داد.

برگزاری شکوهمند اول ماه مه در سال گذشته، نقطه درخشانی در تاریخ جنبش کارگری ایران بود. و بدون شک کارگران و زحمتکشان ایران با آموختن از تجربیات حاصله از برگزاری اول ماه مه سال گذشته، اسال نیز، این روز تاریخی را با شکوه هرچه تمامتر برگزار خواهد کرد.

میکنند. سخنگویان مزدورو اجیرشده خود را به این مراسم نمایی میفرستند تا به نفع خودشان و علیه طبقه کارگر عوامفریبی راهبندازد و از این طریق مانع حرکت مستقل کارگران می شوند و با اینکه اساسا این جشن را ممنوع کرده و هرگونه حرکتی را از جانب کارگران در این روز مانع شده و سرکوب می کنند. در این دستکار کشورهای بیش از هفتاد کمونیستها که پشاهنگسان اتحادی هر روز استوارتر خواهد شد تا به پیروزی نهایی برسد. در کشورهای که سرکوب و اختناق حکم فرماست، رژیم های حاکم برای کمراه کردن طبقه کارگر، خودتظاهر به برگزاری این جشن

مشتاقانه بسج می شوند تا باردیگر اتحاد جهانی طبقه کارگر این انقلابی ترین نیروهای سراسر تاریخ را از یکدیگر بکنارند. در کشورهایی که طبقه کارگر حکومت را در دست ندارد، این جشن به اشکال دیگری برگزار می شود. آنها با شیوه های خاص خود اول ماه مه را جشن می گیرند و نشان می دهند اتحاد طبقه کارگر را تنها ناآگاهی به منافع طبقاتی می تواند به خطر بندازد و گرنه چنین اتحادی هر روز استوارتر خواهد شد تا به پیروزی نهایی برسد. در کشورهای که سرکوب و اختناق حکم فرماست، رژیم های حاکم برای کمراه کردن طبقه کارگر، خودتظاهر به برگزاری این جشن

روز یازدهم اردیبهشت برابر با اول ماه مه جشن جهانی کارگران است. کارگران انقلابی میهن ما از هم اکنون آماده می شوند تا همراه با کارگران سراسر جهان این روز بزرگ را جشن بگیرند و به سهم خود همبستگی جهانی کارگران را استحکام بخشند.

کارگران سراسر جهان و هم چنین انقلابیون کمونیست که پیشاهنگ طبقه کارگر می باشند، تحت شرایط بسیار متفاوتی این روز را جشن می گیرند. در کشورهای که طبقه کارگر اکنون حاکمیت را در دست دارد، طبقه کارگر اول ماه مه را با شکوه هرچه تمام تر برگزار می نماید. در چنین کشورهایی همه مردم

صحنه ای از راهپیمایی شکوهمند اول ماه مه سال قبل در تهران

استثمار بس!

و اقیانوس وار
به هم پیوسته،
و کینه سرمایه اندوزان
چون آبی در گامه سنگی
همواره در دل ما باقیست
ما از تبار رنجیم،
از دودمان زحمت،
ما پیگهای بهاریم
و سوسیالیسم
بهار تاریخ است.
بازویت را به من بده
و قلب پرکینهات را،
که هم امروز
پیگاری بی رحمانه
به پهنای جهان در می گرد
حافظه تاریخ اشتباه نمی کند.
پیگار ما سرانجام پیروز است
این بشارت تاریخ را باور کن.
برویم تا گاو صندوق ها را تیرباران کنیم.
سپیده باز دمید
اول ماه مه است.

* در سحرگاه اول ماه مه
با اولین طلایه خورشید
آسمان رنگی دیگر می گیرد:
رنگ آتش شعله ور
رنگ خون گوناردهای جوان
و پیشروی ما
جنگی به وسعت آسمان در می گیرد.
قیام ما
نبرد افزار ماست
و سوسیالیسم
پرچم سرخ ما،
دانشانه مومنانه از هدفی مقدس:
آزادی تمام ستمدیدگان روی زمین!
برویم تا دشمنان آزادی را سنگسار کنیم.
سپیده باز دمید
اول ماه مه است.

*
چهره تاریخ
بر عکس چهره انسانهاست
هر روزی که می گذرد
جوانتر می گردد.
و از فردا
خورشیدی دیگر
فرداهای دیگر را روشن خواهد ساخت.
روزی بزرگ در پیش است
وینک پیگار،
نزدیک
نزدیکتر
از همین لحظه!
هان
گازد سرخ تاریخ
بزیا!
برویم تا تاوان رنجبامان را مصادره کنیم
سپیده باز دمید
اول ماه مه است.
از سرودهای کارگران معادن استوری-اسپانیا

دیگر نمی گذاریم
برپاکنندگان ستم
نیروی بازویمان را تاراج کنند.
قانون کینه را بدور افکن
این قانون
شلاق ستمگران است.
ما قانون بهتری خواهیم آورد:
قانون اتحاد،
کار،
مساوات،
آزادی.

بگذار خون ستمگران
چون رودخانه ای
بر سنگفرش خیابانها جاری گردد،
سپیده باز دمید
اول ماه مه است.

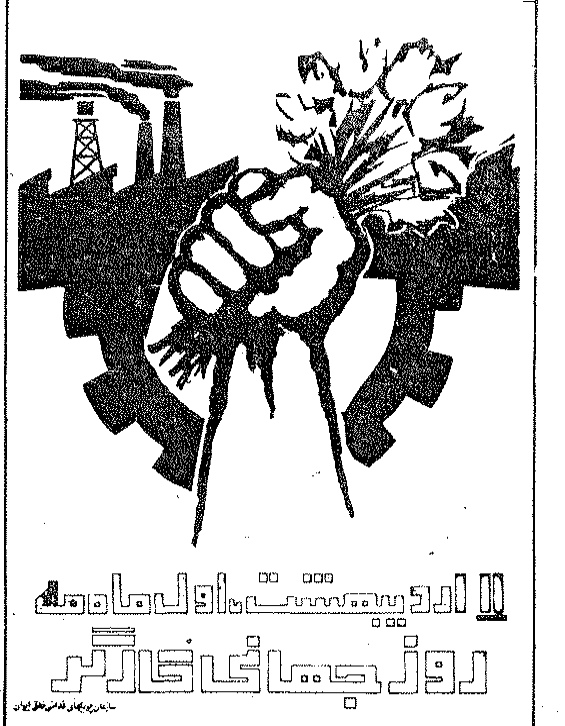
*
در سحرگاه اول ماه مه
شپور "گمون" دمیده می شود
تا پرولتاریای تمام جهان
این گارد سرخ تاریخ
به پا خیزد.
پرولتار جوان!
به یاد "گموناردهای" قهرمان
که پرچم سرخ را برافراشتند،
صف رزمندگان را فشرده تر کن!
دیروز را به یاد آور
در زنجیر،
امروز را ببین!
در رزم،
و فردا را
بی شک در فتح.
ما پیشتاز دنیای تازه ایم،
پارتیزان هدفهای اصیل،
و در گولدهامان:
فردای تو
انسان تو
زندگی تو را
برپشت می کشیم.

آنجا بر پیشانی افق
آن ستاره سرخ را می بینی؟
هر ششادنگش مال ماست:
مال من
تو
همه،
اما تا نچنگیم
پیروزی محال است.
برویم تا بنیانهای کهنه را ویران سازیم.
سپیده باز دمید
اول ماه مه است.

*
از صف جدا نشو!
از راه باز نمان!
همای صف قدم بردار،
هرگوشه، هرکنار،
سنگر ماست.
ما مثل کوهساران
پا برجائیم

با اتحاد یکپارچه، از اخراج کارگران توسط سرمایه داران جلوگیری کنیم.

حق بیمه بیکاری باید به کارگران بیکار پرداخت گردد.

خاطره اعتصاب خونین نفتگران در هفتم اردیبهشت ۱۳۳۰ گرامی باد

اعتصاب کارگران نفت به خاک و خون کشیده شد. پیگیری و مقاومت قهرمانانه کارگران، امپریالیسم انگلیس و نوکران داخلی (شاه و درباریان) را به عقب نشینی واداشت و در روز سیزدهم اردیبهشت نخست وزیری مصدق رسماً اعلام شد.

اعتصاب هفتم اردیبهشت نقطه شروع موج نوینی از مبارزات ضد امپریالیستی کارگران و زحمتکشان ایران بود.

تاریخ مبارزات طولانی نفتگران ایران ملو از چنین نقاط عطف درخشانی است. تاریخ جنبش کارگری ایران (در راس آن مبارزات پیگیرانه کارگران شرکت نفت) و بیش از دو قرن تجربه مبارزات کارگری در سراسر جهان این امر را به واقعیتی

اعتصابات از آن گسترش زیادی برخوردار شد و ابعاد سراسری (در منطقه جنوب) پیدا کرد. حکومت به منظور تثبیت موقعیت خود و جلوگیری از تداوم مبارزات کارگران ناچار شد در سطح منطقه حکومت نظامی اعلام کند.

امپریالیسم انگلیس نیز که بر اثر رشد مبارزات ملی و ضد امپریالیستی از یک طرف و تعمیق و گسترش جنبه طبقاتی این مبارزه با شرکت فعال کارگران شرکت نفت منافع خود را در خطر می دید به منظور تهدید مصدق و برداشتن او از ادامه مبارزاتش (در راه ملی کردن نفت) به بهانه حفظ جان اتباع خود ناوگان جنگی خود را به خلیج فارس و سواحل خوزستان گسیل داشت.

هفتم اردیبهشت ۱۳۳۰ یادآور یکی از اعتصابات خونین کارگران شرکت نفت است.

سال ۱۳۳۰ مقرر با اوج نهضت ملی شدن صنعت نفت و مبارزه نیروها و گروههای سیاسی مختلف است. در چنین شرایطی "حزب توده" که با ارزیابی نادرست از موقعیت نیروهای داخلی و تضادهای بین المللی، مصدق را در حال سازش با امپریالیسم آمریکا می دید، و از تحلیل موضع طبقاتی او در شرایط خاص آن روز ایران عاجز بود، با استفاده از نفوذی که در کارگران شرکت نفت داشت، به خیال خود به منظور جلوگیری از ادامه سازشکاری های مصدق اعتصاب هفتم اردیبهشت را سازمان داد. دانشمندی